

Facitingenjör utan fritidsproblem

Dags för Hans i Åtvidaberg sjösätta 2 000 timmars jobb

I två år har Hans Andersson jobbat på varje ledig stund med sin båt. Resultatet har blivit en stor motorbåt i lyxklassen. Sista handen vid båten har lagts i en lada i Åtvidstrakten. På fredag äger sjösättningen rum i Loftahammar. Det blir en dag att minnas, säger Hans Andersson.

Fredagen blir en bemärkelsedag för Facitingenjören Hans Andersson i Åtvidaberg. För då ska båten sjösättas. Båten som Hans Andersson jobbat på ett par år. Två tusen timmars arbete, kanske mer, skär ner i vattnet. Eller på, får man tro,

Båten är rätt igenom ett självbygge där de egna idéerna fått flöda fritt. Resultatet har blivit en 9x3 meter dubbelruffad, självplanande motorbåt med plats för minst sex personer.

Mahogny

Den 120 hästkrafter starka motorn beräknas ge en toppfart på

16–17 knop och en marschfart på ungefär 12 knop. Hela inredningen är gjord i mörk bastant mahogny.

— Nej, några fritidsproblem har jag minsann inte haft, berättar Hans Andersson. Hade jag vetat hur mycket jobb det var kanske jag inte gett mig på ett så stort projekt. Men när man väl börjat så var det aldrig fråga om att ge upp. Jag är väl litet envis och galen.

Några fritidsproblem lär det inte bli framöver heller för Hans Andersson. Nu väntar några somrars gräsklippning hos kompisens Håkan Lundberg som hjälpt till en hel del, skämtar han. Dessutom återstår en del i inredningen. Så ska det förstås bli en och annan tur utmed kusten.

— Om man skulle köpa en båt av den här kalibern fix och färdig skulle det handla om summor uppemot 300 000 kr, dvs bara vara en dröm för oss med normala löner, säger Hans Andersson. Fast å andra sidan, skulle jag räkna in mitt arbete på båten kanske den blir annu dyrare.

På fredag åker han ner med båten till Loftahammar. Sedan väntar några spännande turer runt om i den östgötska skärgården. För så är det ju med en riktig båt med alla bekvämligheter att tömten är betydligt större än om man skulle satsa pengarna på en fritidsstuga.

CHRISTER BERG

Åtvidabergs ks:

"Vi binder oss inte vid procentsatser"

— För Åtvidabergs vidkommande har kommunstyrelsen inte bundit sig för några procentsatser för ökningen i den kommunala konsumtionen i och med den här delgivningen.

Det säger kommunstyrelsen i Åtvid sedan man diskuterat innehållet i en cirkulärskrivelse från Kommunförbundet. I cirkuläret återges budgetministerns synpunkter på återhållsamhet i den kommunala expansionen.

Det samhällsekonomiska utrymmet för konsumtionsökning i kommuner och landsting anges till högst 3 procent för 1981 och ca

2,5 procent åren efter. Den kommunala utgiftsutvecklingen måste anpassas till förutsättningarna.

I cirkuläret talas i termer som "påverka den kommunala expansionen", "statens direkta påverkan på de kommunala utgifterna" "kommunernas utrymme på kreditmarknaden kommer att minska" osv.

Kommunstyrelsen i Åtvidaberg säger att man ser allvarligt på de signaler till åtstramning som ges och att detta självfallet kommer att påverka budgetarbetet. Men man vill inte binda sig för några procentsatser för den egna ökningstakten.

3/7

Kommunstyrelsen har beslutat sälja fastigheten Fibern 1 i Basthagen till Börje Johansson och Lena Larsson. Köpeskillingen uppgår till 63 800 kr.

I elevavgifter för ungdomar från Åtvidaberg som gått i skola i andra kommuner har skolstyrelsen beslutat godkänna 949 000 kr till Linköping, 28 100 kr till Norrköping, 3 300 till Göteborg och 289 kr till Motala.

Lokaler till ett skolmuseum behöver anskaffas när lämpligt tillfälle yppar sig. Det skriver skolstyrelsen till kommunstyrelsen i Åtvidaberg. I Björsäter finns värdefulla gamla inventarier och skolmateriel bevarade som bör skyddas. Lämpligen kan i Björsäter en del av Sockenstugan upplåtas när lägenheter blir lediga. I Åtvidaberg kan kanske någon av de gamla byggnaderna vid Verks-gatan få tjäna detta ändamål. I annat fall kan kanske någon passande gammal byggnad flyttas till hembygdsgården.

ÅFF-ungdomar visar framfötterna

— Vårt bästa juniorlag någonsin

— För en så förhållandevis liten allsvensk klubb som Ätvidabergs FF är det nästan ett livsvillkor att man kan fostra egna spelare. Inte minst därför är det så himla roligt med juniorlaget modell 80. Det är förmodligen det bästa juniorlag som ÅFF någonsin haft. Det skulle vara mycket överraskande om inte flera av juniorerna inom något eller några år återfinns i A-laget.

Det säger Lasse Kihlman som är ensam bas för ÅFF:s juniorer. Efter ett par års rejäla djupdykningar i juniorallsvenskans mellersta grupp ligger laget nu i topp. Det har aldrig hänt förut.

□ IMPONERANDE

Årets matchresultat fram till sommaruppehållet är imponerande. Sedan Lasse Kihlman efter de allra första träningsmatcherna hittat den rätta lagupställningen har juniorerna inte förlorat en

enda match. Före seriestarten tryckte man till omgivande storheter som Falerum, Yxnerum och Grebo.

I serien har ÅFF på de första elva matcherna bara förlorat en enda poäng. Det var mot Kalmar borta. Målkvoten är imponerande: 37—10.

Närmast efter sig, två poäng, har man Elfsborg. Därefter är det ett hopp på tio poäng.

□ FIN SKALP

Vid blotta tanken på namnet Elfsborg sträcker ÅFF-juniorerna litet extra på sig. För Elfsborg är laget som vunnit den här gruppen år efter år sedan början av 70-talet. Det är också laget som sedan 1976 inte förlorat en enda match på hemmaplan. Det hann bli en svit på ca 200 matcher.

Den sviten spräckte ÅFF när lagen möttes i Borås för knappt två veckor sedan. ÅFF vann med 2—1 sedan Tommy Karlsson gjort segermålet i slutet av matchen.

Gissa om det kommer att bli en prestigeladdad kamp den 3 augusti vid returen i Ätvidaberg. Vinst där och seriesegern bör ligga inom räckhåll.

□ MAIF BÄTTRE?

Trots att ÅFF-juniorerna gjort en så bra vårsäsong, man har också avancerat till kvarten i DM, och trots att några spelare varit med i allsvenska reservlagsserien och Peter Karlsson dessutom spelat allsvenskt har man ingen spelare med i östgötalaget.

Det har däremot Motala AIF, med massor av spelare. Det kan vara värt att nämna att ÅFF tidi-

Alla som är hemma i Ätvid ställer upp på den mera lekfulla sommarträningen. Det gäller att hålla bollkänslan vid liv, att inte tappa tempo. Här har Lasse Kihlman samlat några av juniorerna för lite taktiksnack. Fr v Micael Karlsson, Lasse Kihlman, Johan Ekwall, Magnus Thor, Mikael Carlsson, Roger Anspach, Tommy Karlsson och Christer Johansson

gare i år utklassade MAIF med 8—0. Inte undra på att laguttagningen till östgötalaget diskuteras en hel del.

En av de yngsta spelarna i ÅFF-juniorerna är Lasse Kihlmans son Patrik. Han är 15 år och har tagits ut till det sk Halmstads-läget där han får träna under Laban Arnesson och andra storheter.

□ JOBBAR RÄTT

— Årets framgångar visar att vi jobbar rätt, säger Lasse Kihlman. Det beror dels på klubbledningens ökade satsning på juniorerna, dels på ett härligt spelarmaterial. Särskilt roligt är det att så när som på Johan Askbom från Ban-

keberg och Håkan Arpfors från Grebo, är samtliga egna produkter. De båda senare är förresten också Ätvidabergare.

Det kostar förstås en hel del pengar att hålla sig med ett allsvenskt juniorlag. Bara resorna till bortamatcherna beräknas i år uppgå till ca 15 000 kr. Varje spelare får skor och utrustning till ett värde av ca 1 000 kr. Alla andra omkostnader inte att förglömma.

Ändå är detta småpengar jämfört med stora klubbar som Malmö FF där flera av spelarna är halvproffs.

□ ÅFF-ANDAN

— Men vi kan erbjuda saker som många andra klubbar saknar, säger Lasse Kihlman. T ex ÅFF-andan med allt vad det innebär av kamratskap, trygghet och medmänsklighet.

CHRISTER BERG

Klubbens satsning på juniorerna är riktig. Det ser vi av resultaten i år. Utan tvekan kommer vi inom några år att få se flera av de här juniorerna i A-lagsdressen, säger Lasse Kihlman som är tränare, lagledare och alltiällo för ÅFF-juniorerna

14/7

Ibland var det rena rama cirkusnumren som övades

Gunnar från Åtvidaberg:

Skateboardläger i Rättvik med träning för USA-ess

— Det här är något som alla skateboardåkare och rullskridskoåkare borde få vara med om. Det säger 14-åriga Gunnar Nilsson från Åtvidaberg som för andra året är med i Eurocana summer camp i Rättvik. Det handlar alltså om ett läger för intresserade ungdomar i de nya innesportererna skateboard, rullskridskor och windsurfing. Och detta mitt i den svenskaste av svenska vykortsområden.

Under en hel vecka har Gunnar tillsammans med ett 40-tal andra ungdomar och en flicka tränat freestyle, ramp och slalom på perfekt byggda anläggningar. I år har Gunnar satsat mest på ramp-åkning.

Man håller i gång från bittida till sent på kvällarna. Som instruktörer fungerar bl a de amerikanska världssens på området Stacy Peralta och Alan Gelfand.

— Redan förra årets läger var

både roligt och oerhört nyttigt, säger Gunnar Nilsson. Man lär sig massor.

I Åtvidaberg tillhör Gunnar Åtvidabergs skateboardklubb som minsann fortfarande har många medlemmar. Talet om att sporten är ute är betydligt överdrivet, säger han. Efter sommaren ska vi sätta igång och bygga en ny ramp i stället för den gamla vid Hembygdsgården som vi måste riva.

CHRISTER BERG

Andra årgången av Uknas hembygdsbok

För andra året har Ukna kyrkoråd och Ukna hembygdsförening gett ut skriften Ukna församlingskrift och hembygdsbok. Det är en liten trevlig publikation med ambitionen hos utgivarna att dels försöka spegla vad som under det gångna året tilldragit sig i kyrkosammanhang, dels redovisa människor och händelser under gången tid.

I årets utgåva kan man t ex ta del av lärarinnan Greta Olssons berättelse om utbildning och skolgång på olika platser i Ukna. Vidare har Margaretha Anckarman dare har Margaretha Anckarman redogjort för hur det gick till när man fick elektrisk belysning i hem och på gator.

Evert Johansson beskriver döpparrörelsen med tonvikt på baptisterna i Ukna. Birger Andersson skriver om Kalle i Kammarn och Gösta Windahl om en kvarnresa vid sekelskiftet.

Om smeden Gotthard Trozell berättar Eric Edstrand och slutligen har Bengt Gruvebäck, ordförande i hembygdsföreningen, en intressant redogörelse för Ukna sundhetsnämnds verksamhet under tiden för koleraepidemin på mitten av 1800-talet.

CHRISTER BERG

14/7

Spännande komposition av nydanaren Åke Hodell

Åke Hodell, Stockholm, född 1919, är väl mest känd som radikal poet och nyskapande dramatiker. Någon kanske kommer ihåg boken Igevär, som bara bestod av detta ord.

Från slutet av 60-talet har Åke Hodell även sysslat med sk textljud-kompositioner där röster och konkreta ljus sammanställts och bearbetats i en elektronmusikstudio. Kompositionerna har ofta ett politiskt och samhällskritiskt innehåll.

En av dessa kompositioner är Spirit of ecstasy som tillkommit på beställning av Sveriges radio och uruppfördes 1977. Verket har nu kommit ut på skiva på märket Caprice.

Spirit of ecstasy är den lilla styttetten som pryder kylaren på varje Rolls Royce. Det är bilen som står i centrum i detta rätt speciella nutidsdrama. Åke Hodell själv kallar sin komposition för en racing-car-opera.

I själva verket är Spirit of ecstasy ett sätt att med bilens historia som bakgrund och medel skildra de viktigaste händelserna i 1900-talets historia. Här blandas effektivt ljudet från de allt snab-

bare bilarnas motorer med röster som ljudhärmar olika bilnamn. Skildringen av tiden före, under och efter andra världskriget är faktiskt magnifik.

Som helhet betraktad är Spirit of ecstasy, inte minst tack vare det utmärkta texthäftet, en lika märklig som spännande och engagerande opera. Detta trots att man som i undertecknads fall går omkring och bär på en mycket traditionell musikuppfattning.

Baksidans The way to Nepal lämnar en tämligen likgiltig om än inte alldeles oberörd.

CHRISTER BERG

Alternativ musik på samlings-LP

I serien Musik i Sverige har Rikskonserters grammofonbolag Caprice gett ut en volym som innehåller ett tvärsnitt av den alternativa musikkörelsen i Sverige under 70-talet. Till skivan, som avses spridas också utanför landets gränder, hör ett omfattande textmaterial som är mer provokativt än musiken själv.

Så här skriver texten Tuomo Haapala:

"De sk klassiska musikerna framstod som en samling underkuvade nickedockor utan egen vilja, spelmännen och vissångarna som nationalromantiska fornminnen och jazzmusikerna som navelskådande typer med solglasögon på sig även i kvällsmörkret. Och det var mig obegripligt hur musiker med några självständiga tankar i huvudet kunde spela en musik som andra spelat, stött och blött om och om igen i decennier och århundraden.

I detta läge... kändes det naturligt för många att söka inspiration längre bort. Från musik och musiker som framstod som motpoler till all anpassning och sliskighet som tycktes härska här hemma."

Nåja, det den säga som är medlem i gruppen Iskra och vars stycke, Grodsymfonin, är det överlägset sämsta på hela LP:n.

För övrigt kan det finnas anledning för den som bara ytligt kommit kontakt med 70-talets alternativa musikkörelse i Sverige att i studiesyfte skaffa sig den här skivan. Den som redan har sitt hjärta här har säkert redan originalinspelningarna.

Själv tycker jag bäst om första sidan med Kebnekaises Bark-

brödslåten. Bo Hanssons ur Sagan om ringen och Folkvisan är röd med gruppen Tillsammans.

På B-sidan finns Samla mammas manna, Spjärnsvallet, Archimedes badkar, Ramlösa kvällar m fl till namnet fantasifulla grupper. Ibland friskt och ärligt. Ibland tråkigt och innehållslöst.

CHRISTER BERG

30/7

Nytt ljud i piporna i Åtvid

Nu har Åtvids församling bra och fungerande orglar. Så var det inte tidigare. År ut och år in har kantorer och organister haft grundade skäl att klaga på instrumenten.

Stora kyrkans orgel är den som vållat mest besvär. Inte bara för att den mer lät som en tröskmaskin i decennier eller för att de beslutande kyrkopolitikerna behövde tid på sig att ens om åtgärder. Orgelbyggarna orsakade också problem med ständiga dröjsmål och nya ekonomiska krav. Men nu är orgeln färdigombyggd, nästan. Kyrkans fina Wisteniusorgel tjuvar orgelspelare från när och fjärran. Gravkapellets eländiga tramporgel har bytts ut mot en fin liten piporgel.

— SE SIDAN TRE —

Spelbordet på Gamla kyrkans orgel är märkligt bl a genom att tangenterna manualen har ombytta färger. Undertangenterna är svarta och övertangenterna vita

Wistenius mest välljudande verk?

Barockorgel av hög klass i Åtvid

År 1751 invigdes Wisteniusorgeln i Åtvids gamla kyrka. Därmed kom Åtvidaberg att få en orgel vars härliga klang tjuvar allmog och kännare genom sekler. Orgeln i Åtvid var ett av Jonas Wistenius tidigaste verk och sannolikt ett av hans mest välljudande.

Kyrkan och orgeln användes fram till 1885. Då hade församlingen byggt en ny och betydligt större helgedom eftersom den gamla kyrkan ansågs för liten. Kyrkan revs konstfullt. En arkitekt anlätades för att förvandla medeltidskyrkan till en vacker ruin. Orgeln packades ihop.

Tennsoldater

På mitten av 50-talet donerade disponent Elob Ericsson och hans familj en så stor summa pengar att kyrkan kunde restaureras. I samband med detta arbete skedde också en mycket pietetsfull restaurering av Wisteniusorgeln.

Hela fasaden och spelbordet fanns kvar liksom drygt 200 pipor. Många pipor hade dock under årens lopp på ett eller annat sätt försvunnit. Ett inte ringa antal hade smälts ner för att återuppstå i form av tennsoldater.

För restaureringen anlätades Bröderna Moberg i Sandviken. Firman gjorde med hjälp av Facits skickliga möbelsnickare ett väldigt arbete för att återställa orgeln i så autentiskt skick som möjligt när det gällde utseende, intonation och klang.

Aterinvigning

Den 1 september 1957 återinvigdes orgeln. Biskop Torsten Ysander var närvarande. Gotthard Arnér gav konsert och radiotjänst gjorde en inspelning. Så småningom gjordes en skivinspelning som fick en lyrisk amerikansk recensent att utbrista: Skivan är värd sin vikt i guld.

Under 60-talet gjordes en del kompletterande reparationer. En tid diskuterades utbyggnad av orgeln men bl a sade riksantikvarieämbetet nej.

Det enda problem man egentligen har nu med orgeln, vilket är normalt i gamla kyrkor, är att den är känslig för klimatväxlingar. Den låter olika vid olika årstider. Men det handlar ju om mycket trä, om levande material.

Wisteniusorgeln är en barockorgel. Det finns bara en manual där tangenterna märkligt nog har omvänd färg. Dvs undertangenterna är svarta och övertangenterna vita. Orgeln har bara nio stämmor. Och inget självständigt pedalverk.

Ingemar Ericsson menar att Gamla kyrkans orgel är bäst lämpad för musik från 1600- och 1700-talen. Kanske speciellt för dåtidens engelska och franska orgellitteratur.

Liten men stor

Ändå, säger Ingemar Ericsson, räcker inte ett helt liv till för att mer än nagga i kanten på den litteratur som är spelbar på den här orgeln. Det säger litet om kapaciteten. Många inbjudna organister väljer att spela i Gamla kyrkan.

Åtvids gamla kyrkas orgelfasad i förnämlig barockdekor med bl a musicerande änglar och genombrutet lövverk gjordes av skulptören Nils Österbom från Norrköping. Dekoren blev klar 1752 och målning och förgyllning ägde rum 1764

Orgeln är spelbar efter många turer

30/7

Det var den tredje söndagen i advent 1953 och gudstjänsten hade precis hunnit påbörjas i Åtvids nya kyrka. Mitt i psalmsången hände det för klockaren Erik Nyström vilket måste vara varje kantors mar-dröm. En tangent hakade upp sig.

Nyström kunde inte eller kanske inte ville hitta felet hur han än försökte. Tönen fortsatte att ljuda. Och gjorde så envist och efterhängset och dånande genom hela högmässan. Som en nog så påträngande vink om att orgeln sett sina bästa dagar.

Det här är bara ett av många exempel på de problem som Åtvids församling, dess klockare, präster och besökare haft med orgeln i det som numera kallas Åtvids stora kyrka.

Kyrkan blev klar 1885 och med den nya fina Åkerman och Lund-orgeln. En 20-stämmig romantisk orgel med en underbar klang.

Nästan utdömd

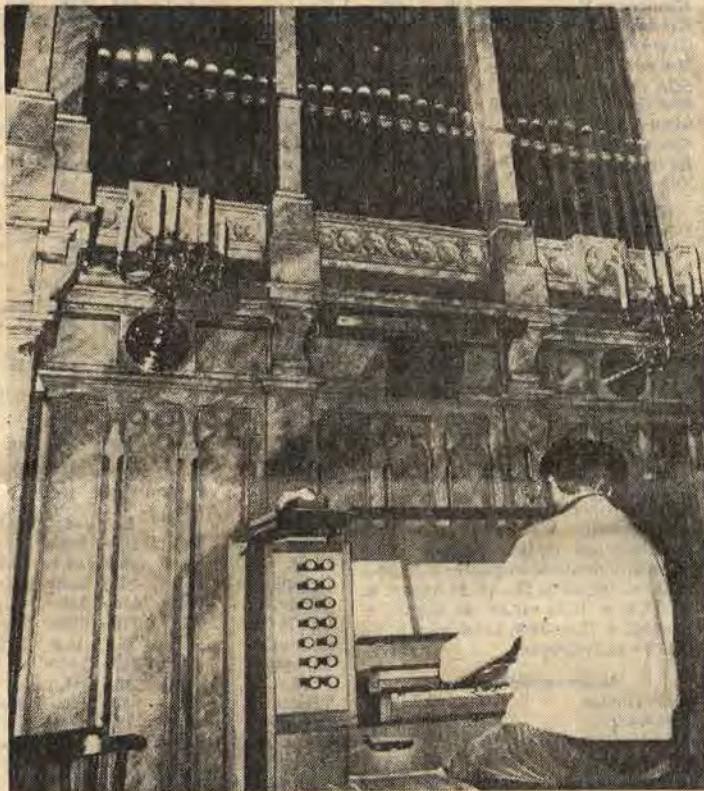
Mot slutet av 40-talet började orgeln fungera riktigt dåligt. Experter dömde praktiskt taget ut den. Ändå kom det att dröja ända in på 70-talet innan några åtgärder värda namnet vidtogs.

Vid det laget lät det som en tröskmaskin om orgeln. Pedalerna skramlade. Tangenterna rasslade. Beläggningar var förlitna. Det väste ordentligt innan tonen kom. Ibland hördes två toner när det egentligen bara var en enda som skulle höras. Balansen mellan de båda manualerna var bedräglig.

Facitkrisen

Mot slutet av 1972 lyckades kyrkopolitikerna inte utan viss möda besluta sig för en ombyggnad. Den skulle kosta 225 000 kr vilket en del tyckte var för mycket med tanke på de ekonomiska problemen i samband med krisen på Facit. Arbetet överläts på den danska firmen Fredriksborgs orgelbyggeri.

Ombyggnadstiden skulle enligt kontraktet ta tio månader.

Efter sju sorger och åtta bedrävelser är ombyggnaden av Stora kyrkans orgel klar. Arbetet skulle ta tio månader, men är nu inne på åttonde året. Det skulle kosta 225 000 kr, men är nu uppe i 340 000 kr

Men problemen var inte slut med detta. Text kunde inte den ombyggda orgeln invigas förrän i augusti 1974, dvs 20 månader efter beslutet. Då fick ändå inte orgeln fullt godkännande.

Under hela 70-talet har församlingen tragglat med orgelbyggarna för att få orgeln helt färdig. Även om ett och annat justeringsjobb än i dag kvarstår är det först nu man kan säga orgeln är klar.

Dessutom har det bråkats hit och dit mellan församling och orgelbyggare om pengar. Nya räkningar har presenterats för församlingen. Jurister har varit inkopplade. Hittills har man betalat ut ca 340 000 kr, flera resor till Danmark oräknade.

Åtvidsexpert

De sista åren är det först sedan organologen Sten-Åke Carlsson hjälpt till med sin fackkunskap

som orgelbyggarna kunnat komma till rätta med en del tekniska och ljudmässiga problem.

— Men nu kan man säga att vi har ett fint instrument i Stora kyrkan, säger Ingemar Ericsson. Orgeln är utbyggd med sju stämmor till 27. Den senromantiska klangen är utomordentlig. Stor del av orgellitteraturen går att framföra.

Stillingrepp

— Möjligen kan man ha invändningar mot de stilhistoriska ingreppen, säger Ingemar Ericsson. Kanske hade också många onödiga problem kunnat undvikas om en svensk orgelfirma anlätts. Kvar står också att den smält hysteriska dispositionen av piporna gör det praktiskt taget omöjligt att stämma en del av de ca 2 000 piporna.

TEXT OCH FOTO:
CHRISTER BERG

Kyrko- musiker nöjd med Åtvids orgel- standard

— Det är nog få kyrkomusiker som har det så bra beviljat som jag.

Det säger musikdirektör Ingemar Ericsson som sedan 1970 tjänstgjort i Åtvids församling. Många församlingsbor skulle i och för sig kunna travestera honom och säga: Det är få församlingar som har det så kyrkomusikaliskt beviljat som vi. För vi har Ingemar Ericsson.

Men åter till kantorn i Åtvid och hans uttalande. Det avser den instrumentala sidan av församlinglivet. I den medeltida Gamla kyrkan finns en väl fungerande barockorgel av synnerligen hög klass.

I Åtvids stora kyrka har man nu äntligen tillgång till en romantisk orgel vars klangliga kvaliteter är odiskutabla.

I gravkapellet har så sent som för ett par månader sedan den gamla uttjänta tramporgeln ersatts med en liten men gedigen piporgel.

Missfoster utbytt

Församlingshemmets gamla missfoster till flygel har kastats på sophögen och på Ingemar Ericssons eget initiativ står där nu en bra japansk salongsflygel.

— De avsevärda kvalitetsförbättringar som gjorts på senare tid kommer naturligtvis också församlingborna till glädje, menar Ingemar Ericsson.

Gamla tramporgeln äntligen skrotad

— Ett gravkapell är naturligtvis inte platsen för en mängd storartade orgelkonserter. Men nog är det skönt att äntligen få slippa den gamla tramporgeln på läktaren. Den var ett verktyg, en ljuddosa, mer än ett instrument.

Det säger Ingemar Ericsson som är ut och är in fått ägna sig åt

att spela egna stämningsfulla improvisationer i samband med jordfästningarna i gravkapellet på Åtvids nya kyrkogård. Klangligt har det funnits ett och annat att säga om ljudet från tramporgeln.

Sedan ett par månader tillbaka har i det smakfullt inredda och ombyggda gravkapellet installerats en helt ny piporgel. Visserligen liten till formatet men mycket

funktionsduglig för ändamålet. Musiken lever i hela rummet även på svagaste stämma. Kantorerna kan börja spela repertoar.

— Orgeln, ett Åkerman och Lund—instrument, har kostat församlingen ca 90 000 kr. För den summan har vi fått ett mycket bra bruksinstrument, försäkrar Ingemar Ericsson.

— Det är nog få kyrkomusiker som har det så bra beviljat på den instrumentala sidan som jag. Det säger Ingemar Ericsson, kantor i Åtvids församling

son. Vid gudstjänter, begravningar, konserter, musikaliska salonger osv kan musiker ge ett betydligt bättre bidrag än tidigare. Vi kan med gott samvete bjuda in utsocknes musiker. Intresset för att lära musik bland ungdomen ökar.

Redan i dag har lilla Åtvid på bara ett par år fostrat fyra kantorer och tre intagna på musikhögskolan. Fler är på gång. Mycket tack vare tillgången på bra instrument.

En kororgel

Är han då helt nöjd, Ingemar Ericsson?

— Det finns naturligtvis saker som kan förbättras, säger han med ett leende. Visst skulle det vara fint med en kororgel i Stora kyrkan så att man t ex skulle kunna framföra en del större körverk inför, inte ovanför, publik. Sten-Åke Carlsson kan ju det här med orglar, så vi får väl se.

En bra cembalo, en liten fin stråkgrupp, bättre utrymme för körerna är också saker som finns på önskelistan, säger Ingemar Ericsson. Men det är förstas marginella saker jämfört med vad som nu åstadkommit.

Den gamla tramporgeln i gravkapellet på Åtvids nya kyrkogård har alldeles nyligen ersatts med en liten fin piporgel som ger en helt annan dimension åt sorgeakterna

30/7